

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

سازمان زنان ۸ مارچ (ایران-افغانستان)
۰۲ مارچ ۲۰۲۰

در راه اشاعه نگرش انقلابی و متحد و متشکل کردن زنان!

خیزش آبان ماه [عقرب] ۱۳۹۸ در زمین مبارزاتی شخصی عمیق زد و بستر مناسبتری را برای ادامه مبارزه به وجود آورد که حاصل آن اعتراضات دانشجویان مبارز در اواخر دی ماه [جدی] ۹۸ علیه رژیم جمهوری اسلامی شد. خیزشها و مبارزات گوناگون نشان می‌دهند که شرایط عینی برای گسترش رویکرد انقلابی و تشدید مبارزه آگاهانه، هدفمند و متشکل هم برای زنان و هم برای سایر اقشار و طبقات ستمدیده بیش از پیش فراهم شده است.

خیزش سراسری آبان ماه که شکل تعرضی و آشتی‌ناپذیر در مقابل رژیم جمهوری اسلامی را در خود فشرده کرد، زمینه‌ساز مبارزاتی شد که دانشجویان دانشگاه‌های مختلف تهران، بابل، آمل، شیراز، اصفهان همدان و... سازماندهی کردند و با طرح شعارهای انقلابی و مرزبندی با ستمگران رنگارنگ به تفکر مردم، سمت و سوی صحیح‌تری دادند. دروس این مبارزات رو به آینده می‌تواند تبلور خود را به‌طور آگاهانه در برگزاری هشت مارچ، روز جهانی زن منعکس سازد.

بخش مبارز و انقلابی جنبش دانشجویی در دی ماه [جدی] ۹۸ با پیش گذاشتن شعارهایی همچون «جمهوری اسلامی، نابود باید گردد»، «مرگ بر ستمگر، چه شاه باشه، چه رهبر»، «۱۵۰۰ نفر، کشته آبان ماست»، «چه دی باشه، چه آبان، پیام یکی ست، انقلاب»، نه تنها در بین سران و سلاطین مرتجع جمهوری اسلامی بلکه در دل همه فرصت‌طلبان و مرتجعان رنگارنگ هراس انداخت.

سقوط هواپیمای اوکرائینی و کشته شدن ۱۷۶ نفر سرنشین و خدمه آن توسط سپاه پاسداران و اعتراف سران رژیم به آن، خشم انباشته شده و ادامه مبارزه ضد رژیم را در میان بخشی از دانشجویان و مردم دامن زد. این مبارزه در شرایطی به وقوع پیوست که رژیم جمهوری اسلامی قصد داشت ضربه مهلکی که در اثر خیزشها خصوصاً خیزش آبان ماه [عقرب] خورده بود را با بسیج مردم برای تشییع جنازه قاسم سلیمانی- این سردار کشتار مردم در ایران، عراق و سوریه- به نفع خود و به عقب راندن جامعه به کار گیرد. اما به راهاندازی مبارزه توسط دانشجویان و بردن آن به خیابانها و پیوستن مردم به آنان، هدف رژیم را به درجات بالائی، با شکست روبه رو کرد. در عین حال طرح شعارهای همچون: «بسیجی، سپاهی، داعش ما شمانید» و یا «سلیمانی قاتله، رهبرش هم خانه» با تفکر بخشی از مردم که قاسم سلیمانی را حافظ «امنیت کشور و بیرون راندن داعش» می‌دانند، بدرستی مرزبندی کرد.

در مبارزات و خیزش‌های اخیر که جای موضع‌گیری علیه امپریالیست‌ها خصوصاً امریکا خالی بود، برای اولین بار دانشجویان مبارز در دی‌ماه [جدی] ۹۸ با طرح شعار «از امریکا تا ایران، مرگ بر این جانپان» راهی را باز کردند که می‌تواند هم در فراگیر کردن این موضع در بین مردم و هم در تعمیق بخشیدن به درک درست از کارکرد سیستم امپریالیستی حاکم بر جهان که در دشمنی با مردم ایران و کل جهان برای منافع ارتجاعی‌شان دست به هر جنایتی می‌زنند، یاری رساند.

مبارزه ضد رژیم دانشجویان در دی‌ماه [جدی] ۹۸ ادامه همان مبارزه‌ای است که از ۱۶ آذر [قوس] و با الهام از خیزش زحمتکشان در آبان، آغاز شد. دانشجویان در ۱۶ آذر [قوس] با پیش گذاشتن پرچم مبارزاتی خود در ضدیت با نئولیبرالیسم و همبستگی با مبارزات مردم در اقصای نقاط جهان، جهت‌گیری درستی در ضدیت با سرمایه‌داری امپریالیستی پیش گذاشتند. علاوه بر آن با طرح ضدیت با حجاب اجباری و ارتباط این خشونت سازمان‌یافته دولتی بر زنان با سیستم ستم و استثمار نشان دادند که روشنفکران مبارز و انقلابی جامعه می‌توانند در جهت‌دهی اصولی به مبارزات و ترسیم افق راهی‌بخش و همه‌گیر کردن آن نه تنها در میان زنان بلکه در بین اقشار و طبقات زحمتکش و مردم ستمدیده، نقش مهمی را بر عهده گیرند.

حضور پر قدرت و غیر قابل انکار دانشجویان زن در پیش گذاشتن شعارهای انقلابی برای به جلو راندن مبارزات ضد رژیم در دی‌ماه [جدی] ۹۸ الهام گرفته از همان نقشی است که زنان در خیزش آبان‌ماه [عقرب] از افشاگری‌های جسورانه تا سمت و سو دادن به مبارزه، از شعاردهی تا سخنرانی، از بستن خیابان‌ها تا سینه سپر کردن در برابر نیروهای سرکوبگر بر عهده خود گذاشته بودند.

حضور چشمگیر زنان در میدان مبارزه و جنگ‌های خیابانی برای رژیمی که به مدت ۴۱ سال تلاش کرد از طریق فرهنگ و سنت مردسالارانه، حجاب اجباری و قوانین ضد زن مبتنی بر شریعت اسلامی و با سرکوب وحشیانه و سیستماتیک، زنان را به کنج خانه و به دور از فعالیت‌های اجتماعی بکشانند و از آنان موجوداتی ضعیف و متکی به مردان بسازد، گران تمام شده است. بی‌دلیل نیست که نیروهای امنیتی رژیم با دستگیری‌های گسترده در سراسر ایران، با پخش خبرهای مبنی بر شناسائی و بازداشت زنانی که در «اعتشاشات» آبان نقش رهبری داشتند، در پی انتقام‌گیری از زنان است. اما زنان چه در زندان بزرگ و چه آنانی که در زندان‌های قرون وسطانی رژیم اسیر اند، نشان دادند که عزم خود را برای ادامه مبارزه علیه رژیم زن‌ستیز جمهوری اسلامی، جزم کرده‌اند.

اگر نقطه عطف خیزش تهیدستان و زحمتکشان جامعه در دی‌ماه [جدی] ۹۶ در **مرزبندی با دارودسته اصلاح‌طلبان** رقم خورد، اگر در خیزش آبان‌ماه [عقرب] ۹۸، نقطه عطف در روش مبارزاتی پیش‌برده شده در آن بود که **عملاً در تقابل** با راه و روش مسالمت‌آمیزی قرار گرفت که از سال‌ها پیش تاکنون در جنبش زنان و سایر جنبش‌ها تبلیغ می‌شد، در دی‌ماه [جدی] ۹۸، پیش گذاشتن شعار **انقلاب** در برابر «رفراندم و اصلاحات» خط‌کشی با تفکر و جریان‌ات گوناگون رفرمیست و اصلاح‌طلبی است که از انقلاب و به زیر کشیده شدن مناسبات کهنه و جایگزین کردن آن با مناسبات نوین و انقلابی، هراسناک‌اند. اینان خود را به آب و آتش می‌زنند که دره‌ای که بین مردم و رژیم ایجاد شده را با طرح خواست‌های بغایت ارتجاعی همچون رفراندم و گذار مسالمت‌آمیز، پر کرده و خود را در رأس جنبش اعتراضی قرار دهند!

در طی دو سال گذشته افزایش بازداشت و زندان و صدور احکام طولانی مدت توسط نهادهای امنیتی و سیستم قضائی رژیم برای زنانی که با جسارت حجاب از سر بر گرفتند، نقش و جایگاه مهم حجاب اجباری را حتا در شرایط کنونی برای این رژیم تنوکراتیکی نشان می‌دهد. در دوره‌ای که رژیم جمهوری اسلامی با بود و نبودش دست و پنجه نرم

می‌کند، موضوع حفظ حجاب اجباری که با حاکمیت دینی گره خورده، همچنان از مهمترین برنامه‌های سرکوب گرایانه‌اش است.

در خیزش آبان‌ماه [عقرب] و خصوصاً در مبارزات اعتراضی دی‌ماه [جدی] علی‌رغم این که تعداد قابل ملاحظه‌ای از زنان جوان حجاب بر سر نداشتند، اما این حرکت توده‌ای نشد. برای زنانی که در دی‌ماه [جدی]، همراه با مردان شعار «جمهوری اسلامی نابود باید گردد»، را پیش گذاشتند، قابل قبول و هضم نخواهد بود که قانون بغایت ارتجاعی و زن‌ستیزانه حجاب اجباری، رعایت گردد، حتماً اگر برای حفظ وحدت باشد.

این واقعیت را باید همه خصوصاً زنان مبارز و رادیکال در نظر داشته باشند که همواره در تاریخ مبارزاتی خصوصاً از دوره مبارزات ضد سلطنت پهلوی تا کنون، تحت عناوین گوناگون چه در صفوف مردم و چه در میان بسیاری از سازمان‌ها و احزاب مبارز، طرح خواسته‌های زنان کناری ارزیابی شده و در «بهترین» حالت به بعد از سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی موکول شده‌است. این حقیقت در نظر گرفته نشده که ضدیت با زن‌ستیزی رژیم و طرح خواست‌های زنان، مبارزه‌ای سیاسی است و در تقابل مستقیم با رژیمی است که نیمی از جامعه را برده نیم دیگر کرده‌است تا بتواند سیستم ستم و استثمارش را تحکیم بخشد.

در نتیجه باید هدف از مبارزه، یعنی زیر و رو کردن مناسبات ستمگرانه و استثمارگرانه در جهت انقلاب روشن باشد تا بتواند بدرستی ربط موضوع مبارزه علیه ستم بر زن و کلیه افکار پدر/مرد سالارانه را که از مناسبات اقتصادی و روابط اجتماعی نشأت گرفته، در مبارزه علیه کهنه و خلق نو بازتاب دهد.

از دی‌ماه [جدی] ۹۶ و جهش مبارزه زنان علیه حجاب اجباری، نقش زنان در اعتراضات معلمان، دانشجویان، کارگران، مال‌باختگان، محیط زیست، نقش برجسته، توده‌ای و تأثیرگذار زنان در خیزش آبان‌ماه [عقرب] ۹۸، نقش چشمگیر زنان در دی [جدی] ۹۸ همه‌همه نشان می‌دهد شرایط عینی مناسبی به وجود آمده‌است که زنان بتوانند با پیش گذاشتن خواسته‌های خود و طرح شعارهایی که بیان زن‌ستیزی رژیم جمهوری اسلامی را در خود منعکس می‌کند، حلقه اتصال جنبش‌ها و مبارزات گوناگون در جامعه شوند.

طغیان و شورشگری عربان زنان در همه مبارزات و خیزش‌ها، در نتیجه چهل و یکسال خشونت افسارگسیخته رژیم زن‌ستیز جمهوری اسلامی بر آنان است. خشمی که در زنان انباشته شده‌است اگر با آگاهی انقلابی و ایجاد تشکلهای مستقل، توده‌ای و وسیع زنان، عجمین شود می‌تواند در سرنوشت مبارزات و خیزش‌ها در خدمت به امر سرنگونی انقلابی رژیم جمهوری اسلامی و مهم‌تر از آن، پایمیزی جامعه نوینی که در سرلوحه آن رهائی زنان قرار دارد، نقشی تعیین‌کننده بازی کند.

هر انقلابی نیاز به علم دارد. اگر چه شور، جسارت، از خود گذشتگی و تحقیر کردن مرگ لازمه انقلاب است، اما همه این‌ها در خود نمی‌تواند منجر به انقلاب شود. درک علمی از الزامات انقلاب نقش تعیین‌کننده در رهائی زنان، مردم ایران و کل جهان دارد. این آگاهی انقلابی به زنان کمک خواهد کرد که در پیش‌برد مبارزه، خط و مرز روشن و بدون ابهامی را در برابر همه مرتجعان داخلی و خارجی و همه نیروها و جریان‌ات وابسته به امپریالیست‌ها که رویکرد و برنامه‌شان انقیاد زنان و کل جامعه است، بکشند.

روحیه متحدانه و به درجات بالایی سازش‌ناپذیری مبارزات، خصوصاً در خیزش آبان‌ماه [عقرب] علیه رژیم جمهوری اسلامی را باید بخشی از توشه راه مبارزاتی خود برای برگزاری هشت مارچ، روز جهانی زن و روزهای پس از آن کرده و با تکیه بر آن در راه متحد کردن جنبش انقلابی زنان بی‌وقفه تلاش کنیم. با این جهت‌گیری است که می‌توانیم

در شکل‌گیری جمع‌های متشکل زنان در ایران به گرد نگرش انقلابی گام‌های سنجیده و هدفمند برداشته و این چنین پیشروی جنبش انقلابی زنان را تضمین نماییم.
سازمان زنان هشت مارچ (ایران-افغانستان)
کارزار مبارزه با خشونت دولتی، اجتماعی و خانگی بر زنان در ایران

www.8mars.com

zan_dem_iran@hotmail.com

kaarzaar.org

karzar.zanan.2016@gmail.com